

Oli vera Katari na: Ari stokrasko stopalo 6

Zauvek napuštam roditeljsku kuću

Mlada, lepa, atraktivna, talentovana, vinula se {ezdesetih godina u zvezde. Vrata slave bila su {irom otvorena mladoj peva-ici i glumici. Uspon je bio vrtoglavi, ali i dogajao pri vatnom i votu. Roli su se pesme, uloge, qubavi, afere... A onda su nastupile godine mraka. Posle par decenija jutawa i vota u zaboravu, Oli vera Katari na je progovorila kwi gom "Ari stokrasko stopalo" (u izdavu Kari fondacije). Sa rado{u je dal a odobreweda "Narodne novi ne" za svoje i taoce objave najzanimajive delove kwi ge.

Odnednom je zazvonio telefon. Odnednom se javio moj otac i zagreao cuti to. Pretio mi je da je da me se odrekne, bio je veoma uzbujen i rekao mi je kako sam ja izazvala tragediju. Se mi {a @uti} otrovao, i da se nalazi u bolnici, a da je me on ubiti ako mi se ne {to dogodi. A ja sam tek tad shvatila da nisam primetila kad je Mi {a i {ezao iz dru{tva. Bilo mi je iskreno {ao, osejala sam se krivom i sve sam se vi {e gila u suzama. Siroti moj kwaz Mi {kin, jecala sam {ta je to uradio? Milo { @uti} je po mnogo {emu bio izuzetan {ovek i sjajan umetnik. Voleo me je u ne vreme, nesre}no, onako kako sam ja volela Galea. Ne {to me je stezalo i gila u grudima, ja sam gre{na, gre{na, molim vas Milka, dajte mi moj kaput. Zgrabila sam ga i izletela niz stepenu Drvarske ulice. Trala sam letela, sre}na {to sam najzad dokopala slobode. Hvala Bogu, najvno sam mi sila, ovaj farsazavr{ena...

Olevi Amari

I ja, kao pokisao mi {, zazvonim na vrata svojih roditelja koji su stanovali u ukom iluku, odmah iza {o} ka, u Pop Lukinjoj 15. Otac sre}om nije bio u tom trenutku kod ku}e, a moja mati, sva sre}na {to me je ugledala, ali i uzbu}ena i upla}ena, grli me i qubi govore{i: "Tasi to uradila, ludice? [to si tako zabrcala? Pa ti si govorila kako je tog Vuka o{ amariti. Za {to si, du{ o moja, sve to napravila?" Ja nisam umela da joj objasnim...

Najednom za-ujem tresak vrata, ulazi moj otac, cuti i snrknut. ^im me je spazio, uzviknuo je:

"[ta je {ti tu?" i odmah pu-e {amar, "Tebi ovde vi {e nije mesto. Obrukala si ku}u Petrovi}a i ja {uda te se odreknem". Po visio je ton i jo{ e} je zagreao: "Kako si se usudila da se uda, a da oca za dozvolune upita? I za koga si se udala? Nit ga zna, nit poznaje". Pu-e i drugi {amar. Ja vrisnem i poletim na drugi kraj sobe. Evo i sad se uzbudim i suze mi na o-i naviru i sme}no mi je kad se toga setim. Moja je majka plakala, poku{avala je da smiri pomalim talogocamle}i ga da me ne bije.

@estoke, otrovne re-i bolele sune vi {e od udaraca od kojih mi je poplavilo oko. "Mar {napoqe, obrukala si ku}u Petrovi}a", odzvalo mi je u {ima dok sam onako nesre}na i poni}ena i potpuno izgubljena napu{tala zauvek ku}uu kojoj sam odrasla i svoju o-ajno uplakam najku.

I z stana svojih roditelja iza-}la sam na ulicu bez i-ega. U Onome u {emu sam i do{la. Sa osejajem potpune izgublenosti

Kwiga "Aristokrasko stopalo" mo}e se kupiti u kwi ari "Zograf", na prvom spratu TC "Kal-a" (tel. 547-110)

koja me je dotukla. Rukom sam pokrivala nate-ene obraze i nisam znala gde }u. Stidela sam se da se bilo kome obratim a ne {to me je vuklo pred to za mene ukleto Narodno pozori{te. Ve} je bilo jutro, negde oko devet sati. Stajala

hovu ku}u na Sewaku. Pored mene je kora-ao stranac - Vuk Vu-o. Tek je trebalo da se upoznam. Poticali smo iz dva razli-ita sveta. Ja, strasna i -ulna divqaku{a iz Savanmale, kjer kapetana broda, a Vuk, fino dete, iz dobre ku}e, koga su cupkali nadrealisti na krilu.

Vuk i ja smo u to vreme delovali kao veoma mlad, zgodan i atraktivan par koji je bio zanimajiv starim intelektualnim liscima. Na-in na koji smo se uzeli bio je za mnoge intrigantan. Bili smo tada prava atrakcija grada. O nama se mnogo pri-alo i pisalo. Qudi suse zabavqali po kafanama, prepri-avaju{i kako je izgledalo na {e van-awe, Buca Mirkovi} je time zasmejavo beogradske boeme. Se}am se da je prof. Hugo Klajn, neuropsihijatar i re-iser, {eleo sa mnom ozbiqno da razgovara o tom ven-awu, a u stvari da me podr-vrgne psihanalizi...

Kad smo jo{ kao sve {i brani par, Vuk i ja oti}li na more, onako lako odeveni, svratili smo po velikoj vru}ini u vikendicu profesora Brane {or}evi}a. Vuk i Brana se opustili, pa po onoj vru}ini pijuli piju hladno vino i ne znaju {ta je dosta. Ja primetim kako se Brana na supruga nervira i kri{omoponi wem Vuka da idemo da ih ve} jednom ostavimo da se odmre, ali wemu to ne pada ni na pamet. U jednom momentu, meni dozlogrdi i poslednji put ga malo o{ trije opomeni kad me on odbi, ja ga iznenada u{nem} akompo licu. Vuk tada duhovito prokomentari}e: "Vidite

samna uglu, ne usu}uju}i se u pozori{te da u}em

Dva sveta

Odnednom me dodirnu ne-ija ru-ka. Trgla sam se. bio je to moj mu}. Vuk Vu-o. O-ajan, osramo}en {to mu je mlada pobegla, tra}io me je nesre}an i uznemiren cele no}i. Po-

Sporazumni razvod

Vuk je ba {tihdana trebalo da se vrati i izvolske, a ja sam ve} rani je donela odluku da se razvedemo, ali ni kako ni sam }el el a da to bude dok je on u vojsci. Redovno sam mu pisala i pisma i on meni i danas mi je {ao {to je kofer sa wegovi mpisima mo}ama jeha bacila. Ni sam }el el a da mu nanesem bol. Ali ni je imalo ni smisla vi {e da }ivi mo zajedno. Smatrala sam da je boqe i za mene i za Vuka da se razvedemo. A onda se pojavio Ratko. ^im se Vuk vratio, ja sam mu sve i spr-i-ala. On je znao da cenim moju iskrenost, govorio je -esto, da sam najiskrenija }ena koju je upoznao, ali da isti nom mogu i da ubijem. Ja sam spakovala i svoju garderobu dok je Vuk sedeo, pu{io i gledao me svojim velikim, tu}nim o-ima, bez ijedne grubere-i, vezuvrede koje se usli-nim trenucima -esto mogu-uti.

Jo{ par godina na Vuk je odlagao razvod, sve dok jednoga dana u dogovoru sa dadi qom Mi lkom ni sam banula ba {kada mu je u posetu do{la Niki ca Mari novi}. Zamolila sam Vuka da potpi {e sporazumni razvod i kada je potpisao, po }el el a sam im naji skreni je puno sre}e i brzo sam nestala.

zvao me na -aj preko puta i vrlo delikatno i ne }no molio me je da mu se vratim. Uveravao me da je ve} du}e i zaqubqen u mene, a da }u i ja wega zavoleti vremenom ja nisam imala kud. Vratila sam mu se postijena. Tu }na nevesta, odevena u crni nu, kao mlada udovica mornara sa broda koga je progurala oluja usred bifea Narodnog pozori{ta.

Vuk me je ponovo poveo u wi-

kakva je vu-ica mo}a }ena, }iva valtra" i prave}i se kao da se ni {ta nije dogodilo. Zagrli me i mi krenemo prema izlazu. Samo {to smo za }li iza {umarka, kad me Vuk uhvati za kosu i bilo je {taje bilo. Plakala sam i shvatila da mi ni kako ne mo}emo da se uskladi mo i sve sam vi {epatila, a on sve vi {e pio. U Beogradu sam se uvla-ila u sebe u nemog}nosti da razre}im svoj }ivot.

Nastavi }ese

Jubi larni h 180 godi na od nastanka -uvenog Pu{ki novog del a

Mladi Pu{kin i "Evgenije Owegin"

MOSKVA (Tanjug spec) - Danije bilo Pu{kinovog romana "Evgenije Owegin", napisanog pre ravno 180 godina, koji predstavlja po-etak istorije ruskog nacionalnog romana, ruska kwi }evnost bi po{la sasvim drugim putem. A to Pu{kinovo delo je otrpelo isku{ewe vremena i danas predstavlja remek delo svetske literature koje i daqe }ivi, smatraju mnogi istori-ari kwi }evnosti.

Aleksandar Sergejevi- Pu{kin je svoj roman po-elo da pi {e u Ki {iwevu, kao 23-godi {wi mladi}, koji je izgubio interesovawe za romaniti-ne Bajronove ideale i po-iwao da gleda svet "hladne glave i tu}na srca".

Sedmogodi {wi rad

Pu{kin je precizno zapisao da je na tom romanu u sti hovi ma radi o sedam godina, }etiri meseca i 17 dana, a }itaoc delo izgleda kao jednokratna stvarala-ka inspiracija. Pu{kin je, posle Ki {iweva, nastavi o da radi na romanu u Odesi, potom u Mihajlovskom pa u Moskvi i Petersburgu. Radio je uporno i s mnogo qubavi, da-ju}i sjaj u izbru}enosti sti-ha. Posledwe glave radio je na inawu Boldino u Povol }ju.

Lik Evgenija Owegina ima mnoge crte samoga Pu{kina, ali pesnik, ne }ele}i da manirom Bajrona "umosi" sebe u heroja, posmatra "sa strane" slobodno, ironi-no. I lik Tatjane usebi ima "ne {to od Pu{kina". Neki kriti-ari smatraju da je Tatjana, u stvari, "Pu{kinusukwi".

I zrael ska uprava za anti kvi tete:

Kov-eg i susovog brata je falsifikat

TEL AVI V, (Tanjug) - I zrael ska uprava za anti kvi tete saop{tila je da je drevni kov-eg za koji se govorilo da su u wemu bile kosti I susovog brata Jakova la }an. Natpis na kov-egu "Jakov, sin Jozefa, brat Jakova" naveo je krajem minule godine neke nau-nike da poveruju da je sadr }ao posmrtnne ostatke Jakova, I susovog brata, {to je izazvalo pravu buru reagovawa u hri {janskomsvetu.

Vode}i svetski mediji su objavili i da se radi o najve}em arheolo {kom otkri }u u istoriji arheologije Novog zaveta. Ukoliko se ne radi o falsifikatu, re-eno je tada, to bi mogao biti najstariji predmet koji je imao neke veze s linnostima iz Novog zaveta. Vlasnika, Odeda Golana (51), po zanimawu in }ewera, ispitivali su inspektori izraelske uprave za anti kvi tete, suci qemda saznajune {to vi {e o poreklukov-ega, kako sa nau-ne ta-ke gleda }ta, tako i da odrede da li je prekr {enzakon.

Oni su danas natpis ozna-ili kao "falsifikat". U izdatom saop{tewu se navodi da natpis "nije autenti-an" i da su do tog zakqu-ka do{li nakon pomnog isptivawa neko-

Pu{kin je na -uvenom delu "Evgenije Owegin" radio sedam godina, }etiri meseca i 17 dana, a svaka strofa tog romana u sti hovi ma je i spuvena ruski m duhom

Evgenije Owegin je mladi veleposednik koji dolazi u selo zbog nasledstva. On je blistavi gradski kico{, }ovek protivere-nog karaktera, prepotentan i hladan. Takvu narav je Pu{kin u pocetku hteo da "obuzda" po-

acija, doveo ih do sazrevawa pravihose}awa.

Lik Tatjane

Kada je u februaru 1825. godine pojavila prva glava "Evgenija Owegina" }itaoci su bili odu{evqeni i zapaweni. U ogromnomi cistom "ogledalu" romana, savremenici su prepoznali teku}i }ivot i videli sami sebe. Svaka strofa romana bila je ispuvena ruskim duhom i lepomruskomre-ju. ^akse i "istorija" qubavi Tatjane i Owegina, zbog mnogih nijansi koje je naglasio Pu{kin, mo }e nazvati - tipi-no ruskom Tatjanino trpewe, po }rtvovawe, }ast, obaveza, duhovnost - to su karakterne nacionalne ruske crte o kojima je pevao pesnik.

Lik Tatjane je s posebnom qubavi pravqen u romanu. Pu{kin ga je nazivao "milim idealom". ^uveno Tatjanino pismo Oweginu pesnik je napisao posledwe, }ele}i da na "dragoceni omot stavi brilijant koji nedostaje". "Evgenije Owegin", roman u sti-hu, delo je veoma te{ko za prevolewje na strani jezika, ali je uprkos tome prevedeno u raznim zemqana sveta, svuda sa-}u }uju }ompa }womi u autenti-}nom Pu{kinovomstihu. Popularnosti romana doprinela je i opera "Evgenije Owegin" koju je 1879. godine napisao Petar ^ajkovski, veliki Pu{kinov poklonik.

Qubi ca [ukovi }

I liko timova eksperata.

Me }utim vlasnik kov-ega je odbacio takve tvrdwe. "Ja sam siguran da je kov-eg pravi i siguran sam da komi tet gre}i u svom zakqu-ku," izjavio je Golan, koji je jo{ rani je obelodanio da je kov-eg kupio sredi nom sedamdesetih godina od trgovca antikvitetima u jerusalimskom starom gradu za oko 200 dolara, ali nije mogao da se seti wegovog imena.

Inspektori za anti kvi tete su proverevali i da li je Golan kov-eg kupio pre nekoliko meseci. U tomslu-aju je se protiv wega povesti sudski postupak zbog ukradene robe. Po zakonu o anti kvi teti ma prodaja je zabavena od 1978. godine. "Napis izgleda nov, napisan u savremeno doba od strane nekoga koji je poku{ao da reprodukuje drevna pisana slova," navodi se u saop{tewu.